

வசனப்பகுதியின் வார்த்தைகள் மீது கவனம் குவித்தல்

இது, ஒரு வசனப் பகுதியின் மிகப்பெரிய அம்சத்தில் இருந்து அதன் மிகச்சிறிய அம்சங்களைக் கண்ணோக்குவதன் மூலம், வசனப்பகுதிக்கு எவ்வாறு விளக்கம் அளிப்பது என்பதைக் கலந்துரையாடும் பாடங்களின் வரிசையில் நான்காவது பாடமாக உள்ளது. 1ம் பாடத்தில் நாம், “பெரிய சந்தர்ப்பப் பொருளை” கண்ணோக்குதல் பற்றிப் பேசினோம்; 2ம் பாடத்தில் நாம், புத்தகம் முழுவதிலும் காணப்படும் வடிவமைப்புகளைக் கண்டறிதல் பற்றிப் பேசினோம்; 3ம் பாடத்தில் நாம், வசனப்பகுதியில் உள்ள இலக்கணம், வாக்கிய அமைப்பு மற்றும் வாக்கிய உறவுமுறைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசினோம். இப்போது நாம், வசனப் பகுதியின் மிகச்சிறு பகுதிக்கூறுகளை - வசனப்பகுதியை ஏற்படுத்தும் தனித்தனி வார்த்தைகளை - படிப்பது எவ்வாறு என்று ஆழ்ந்து சிந்திக்க விரும்புகிறோம்.

தனித்தனி வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்ளாதலின் முக்கியத்துவம் தெளிவானதாக உள்ளது. வார்த்தைகள் என்பவை, வேதாகமப் புத்தகம் ஒன்றின் வாக்கியங்கள், பத்திகள் மற்றும் வடிவமைப்புகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தும் கட்டுமானக் கற்களாக உள்ளன. நாம் வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால், நாம் வேதவசனங்களைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டோம். இரண்டு கேள்விகள் நமது அக்கறைக்கு உரியவைகளாக உள்ளன: (1) வசனப்பகுதிக்கு உரிய வார்த்தைகள் யாவை என்று நாம் எவ்வாறு அறிய முடியும்? (2) வசனப்பகுதியில் உள்ள வார்த்தைகளைப் பற்றி நாம் எவ்வாறு படிக்கச் செல்ல வேண்டும்?

வசனப்பகுதிக்கு உரிய வார்த்தைகள் யாவை என்று தீர்மானித்தல்

வேதாகமத்திற்கான நமது மொழிபெயர்ப்புக்களில் உள்ள வார்த்தைகள், எழுத்தாளரின் தோற்ற கால வார்த்தைகளாக இருப்பதில்லை. ஆகவே நாம், ஒரு வசனப்பகுதியில் உள்ள தனித்தனி வார்த்தைகளைப் படிக்கத் தயாராகும்போது, வசனப்பகுதிக்கு உரிய வார்த்தைகள் யாவை என்று தீர்மானிப்பதன் மூலம் நாம் படிப்பதைத் தொடங்க வேண்டும்.

சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ள வார்த்தைகள்

நாம் முன்பே குறிப்பிட்டபடி, வசனப்பகுதியை அதிகம் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக்குவதற்கு, சிலவேளைகளில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், வார்த்தைகளைக் கூட்டினர். NASB வேதாகமத்திலும் பிற பதிப்புக்களிலும், இவ்வாறு கூடுதலாகத் தரப்பட்ட வார்த்தைகள் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளன.

இந்தக் கூடுதல்கள் அடிக்கடி உதவிநிறைந்தவைகளாக உள்ளன; சில வேளைகளில் இவைகள் பயன்நிறைந்தவைகளாகவோ அல்லது தேவையானவைகளாகவோ இருப்பதில்லை.¹ இவைகள் (சில வேளைகளில்) தவறாக வழிநடத்துபவையாகவும் இருக்கலாம். இப்படிச் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ள வார்த்தைகள் மீது மிக அதிகமாக வலியுறுத்தம் செய்வதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

வசனப்பகுதியில் குறைகாணும் கேள்விகள்

எபிரெய வேதாகமம் மற்றும் கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாடு ஆகியவற்றில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளின் ஆதாரமூலங்களில் உள்ள வசனப்பகுதியின் மாறுபாடுகளின் காரணமாக, ஆங்கில/தமிழ் வேதவசனப் பகுதியை வாசிக்கும் வகையானது, சில வேளைகளில் நிச்சயமற்றதாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக எனது NASB வேதாகமப் பிரதியில், மாற்கு 16:9-20 வசனப்பகுதி அடைப்புக் குறிகளுக்குள் உள்ளது, மற்றும் ஒரு அடிக்குறிப்பு, “பிந்திய [கையெழுத்துப்பிரதிகள்] 9-20 வசனங்களைக் கூட்டியுள்ளன” என்று கூறுகிறது. NASB வேதாகமப் பதிப்பாளர்களிடத்தில் இருந்து வந்த இந்தக் குறிப்பு, கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு ஆதாரமாக உள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளின் ஆதாரமானது, மாற்கு 16:9-20 வசனப்பகுதி, மாற்குவினால் எழுதப்பட்ட மூலக்கைப்பிரதியின் பாகமாக இருந்ததா இல்லையா என்பது பற்றிக் கேள்வி எழுப்புகிறது என்று அர்த்தப்படுகிறது.² மூல எபிரெய அல்லது கிரேக்க வசனப்பகுதி என்ன கூறிற்று என்பதைப் பற்றிய கேள்விகள், வசனப்பகுதியில் குறைகாணும் கேள்விகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. (அதிகமான தகவல்களுக்கு, “வசனப்பகுதியில் குறைகாணும் கேள்விகள்” என்ற துணைப்பாடத்தைக் காணவும்.)

நாம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வேதவசனப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அடிக்குறிப்பை நாம் கண்டால், அதை நாம் எவ்வாறு கையாள வேண்டும்? ஆங்கில வேதாகமத்தின் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட வசனப்பகுதியின் மாற்று வாசிப்புகளுக்கான ஆதாரங்களை மதிப்பிட நேரமோ அல்லது நிபுணத்துவமோ கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் என்ன செய்ய முடியும்? (1) நாம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வசனப்பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், மூலவசனப்பகுதி கூறியது என்ன என்பது பற்றிய எந்தக் கேள்வியையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். வேதாகமத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்புகளைக் கண்ணோக்குவதன் மூலமும் பல பதிப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதின் மூலமும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பற்றி நாம் அறிய முடியும். (2) மாறுபட்ட பல பதிப்புகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் விளக்கவுரைகளில் சரிபார்த்தலின் மூலமும் நாம், வசனப்பகுதியானது தோற்ற காலத்தில் கூறியது பற்றி நாம் நினைப்பது என்ன என்பதைப் பற்றி ஒரு முடிவை அடைய முடியும். (3) மூலக் கையெழுத்துப் பிரதியின் பாகமாயிராது இருக்கலாம் என்ற ஒரு வார்த்தை அல்லது வசனப்பகுதியின் மீது அடிப்படையாகக் கொண்டு மாத்திரம், எந்த விவாதத்தையும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்க நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

வசனப்பகுதியில் உள்ள வார்த்தைகளைப் படித்தல்

நாம் பயன்படுத்தும் மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள வார்த்தைகளை நாம் புரிந்துகொள்வதை நிச்சயப் படுத்திக்கொள்வது நமக்கு அவசியமாக உள்ளது.

ஒரு வார்த்தை, நமக்கு நன்கு பழக்கமற்றதாக இருக்கிறது என்றால், நாம் ஒரு அகராதியில் (அதன் அர்த்தத்தைக்) கண்ணோக்க வேண்டும். மேலும் ஒரு ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தையின் மேன்மையான புரிந்துகொள்ளுதலை அடைவதற்கு மற்ற பதிப்புகள் உதவுகின்றனவா என்று காண்பதற்கு அவற்றுடன் நாம் பயன்படுத்தும் பதிப்பை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் முடியும்.

வார்த்தையைப் பற்றிய படிப்பின் முதன்மை அக்கறை:

மூல மொழியில் வார்த்தையின் அர்த்தம்

இருப்பினும் நாம் விளக்கம் அளிக்கையில், ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தைகள் என்பது நமது முதன்மை அக்கறையாக இருப்பதில்லை. மூலமொழியில் வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதை நாம் அறியவேண்டும். “ஆங்கில/தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும், மூல கிரேக்க அல்லது எபிரேய வார்த்தையின் அர்த்தத்தைப் போதிய அளவுக்குக் கொண்டு வருகிறதா?” என்பதே நமது அக்கறைக்குரிய கேள்வியாக உள்ளது.

ஆங்கில/தமிழ் மொழியை மாத்திரமே ஆழ்ந்து சிந்தித்தலின் பிரச்சனை. மூல மொழியில் ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தம் உண்மையில் எண்ணப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுதல் தவறான வாதங்களுக்கு வழிநடத்த முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பிரசங்கியார், நாம் கிறிஸ்துவுக் “குள்” ஞானஸ்நானம் பெறுகிறோம் (கலாத்தியர் 3:27; ரோமர் 6:3) என்று ஆங்கில/தமிழ் புதிய ஏற்பாடு கூறுகிற உண்மையின் அடிப்படையில் ஒரு விவாதத்தை ஏற்படுத்தினார், அதே வேளையில் அது (KJV வேதாகமத்தில்) நாம் நீதிக்கென்று” விசுவாசிக்கிறோம் என்றும் இரட்சிப்புக்கென்று” அறிக்கையிடுகிறோம் (ரோமர் 10:10) மற்றும் ஜீவனுக்கென்று” மனந்திரும்புகிறோம் (நடபடிகள் 11:18) என்று மாத்திரமே கூறுகிறது. அவர், இவ்வசனங்கள் விசுவாசம், அறிக்கையிடுதல் மற்றும் மனந்திரும்புதல் ஆகியவை இரட்சிப்புக்கென்று” மாத்திரமே இவ்வசனப் பகுதிகளை சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன என்று கூறினார்; இவைகள் உள்ளபடி ஒரு நபரை கதவுக்கு நெருக்கமாக எடுத்துச் செல்கின்றன. இருப்பினும் ஞானஸ்நானம் இரட்சிப்புக்கென்று” உள்ளது; இது அந்த நபரை கதவின் ஊடே அழைத்துச் செல்கிறது. கிரேக்க வேதவசனப் பகுதியில் *eis* என்ற அதே முன்னிடைச் சொல் இந்த எல்லா வசனப் பகுதிகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதே அவரது விவாதத்தினுடைய பிரச்சனையாக உள்ளது. KJV வேதாகமம் “க்குள்” மற்றும் “க்கென்று” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தினாலும், கிரேக்க வேதாகமம் அந்த வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துவது இல்லை. அந்தப் பிரசங்கியாரின் முடிவு சரியானதாகவே இருந்தது, ஆனால் அவர் அந்த முடிவை அடைந்த வழி தவறானதாக இருந்தது.

வேதாகம வகுப்புப் படிப்பின் வழிகாட்டி நூல் ஒன்றில் இன்னொரு உதாரணம் அளிக்கப்பட்டது. இந்தப் படிப்பு வழிகாட்டி நூல், லூக்கா 1:3ல் உள்ள “எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த” என்ற வார்த்தைகளின் பயன்பாடு, லூக்கா ஏவுதலை உரிமை கோரினார் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது, ஏனெனில் ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்கள்தாம் “எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த” தன்மையைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்று உறுதிப்படுத்தியது. அந்த முடிவானது, இந்த வசனப்பகுதியின் கிரேக்க வார்த்தையின் அர்த்தத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது வாதத்திற்கு உரியதாக இருக்க வேண்டும்.

“திட்டமாய்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை “முழுமையான” அல்லது “பக்குவமான” என்று அர்த்தப்படுகிறது, மற்றும் ஒரு நபர், ஏவுதல் இன்றியே “முற்றிலுமான” அல்லது “முழுமையான” புரிந்துகொள்ளுதலைக் கொண்டிருக்க முடியும். வழிகாட்டி நூலை எழுதியவர் மற்ற பதிப்புகளைக் கண்ணோக்கி இருந்தால், இவ்விதமான உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்த குறைவான வாய்ப்பே இருந்திருக்கும். உண்மையில் அவர் அதே கிரேக்க வார்த்தைக்கு KJV வேதாகமத்தின் மற்ற இடங்களில் உள்ள மொழிபெயர்ப்புகளைக் கண்ணோக்கி இருந்தால்கூட, அது “திட்டமாய்” என்பதை “தவற்றற வகையில்” என்ற கருத்தில் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதைக் கண்டிருப்பார். மீண்டுமாக, வழிகாட்டி நூலை எழுதினவர் KJV வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்தினார், அது அவ்வசனப் பகுதியைத் தரவழைத்துள்ள வகையை விரும்பினார், மற்றும் கிரேக்க வார்த்தையில் அதன் அர்த்தத்தை நாடுவதற்கு மாறாக ஆங்கில வார்த்தையின் அர்த்தத்தின் அடிப்படையிலேயே தமது முடிவை ஏற்படுத்தத் தேர்ந்துகொண்டார். ஒரு குறிப்பிட்ட வசனப்பகுதியில் வார்த்தைகளின் அர்த்தங்கள் பற்றி நாம் அறிய விரும்பும்போது, அவ்வார்த்தைகளின் அர்த்தங்களை மூலமொழியில் நாம் கண்டறிவது அவசியமாக உள்ளது.³ அந்த அர்த்தங்கள் பற்றி நாம் எவ்வாறு நிச்சயப்படுத்த முடியும்?

ஒரு மொழிபெயர்ப்பின் பொதுவான போதுமான தன்மை. புகழ்பெற்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்துபோது நாம், பெரும்பான்மையான வேளைகளில், ஆங்கிலம் என்பது மூலமொழியின் மிகச்சரியான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால், மூல மொழியில் நிபுணர்த்துவம் பெற்றவர்கள் மாத்திரமே வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றாகிறது - இது பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏற்கமறுக்கும் ஒரு முடிவு ஆகும். பொதுவாகப் பயன்பாட்டில் உள்ள வேதாகமப் பதிப்புகள் நல்ல பணியாக உள்ளன, அதைச் செய்துள்ள, புகழ்பெற்ற வேதாகமக் கல்விமான்கள், மூலமொழியின் மிகச்சரியான அர்த்தத்தை மிகநல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் இந்தப் பணியை நமக்காகச் செய்துள்ளனர்; பொதுவாகக் கூறுவதென்றால், அவர்கள் செய்துள்ள ஒவ்வொன்றையும் நாம் மறுபடியும் செய்யத் தேவையில்லை.

சிறப்புக் கவனம் தேவைப்படும் வார்த்தைகள். இருந்தபோதிலும் நாம், பல காரணங்களுக்காக, சில வார்த்தைகளைப் பெரிதான விபரங்களில் படிக்க விரும்புவோம்.

(1) சிலவேளைகளில், பதிப்புகளுக்கு இடையில் வேறுபாடுகள், மூலவார்த்தை(கள்) உண்மையில் எதை அர்த்தப்படுத்தின என்பதைப் பற்றிய சந்தேகத்தை விட்டுச் செல்கிறது.

(2) சிலவேளைகளில், நடைமுறை அல்லது உபதேச விஷயங்கள், குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை நெருக்கமாகக் கண்ணோக்குதலை அவசியமாக்குகின்றன.

(3) சிலவேளைகளில், ஒரு வார்த்தை, சிறப்பான இறையியல் முக்கியத்துவம் கொண்டிருக்கும், அதை மொழிபெயர்த்துள்ள ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தையானது அந்த முக்கியத்துவத்தை முற்றிலுமாக வெளிக்கொண்டு வருவதில்லை; “பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்,” “மீட்பு,” “பாவநிவிர்த்தி” மற்றும் “கிருபாதார பலி” போன்ற வார்த்தைகள் இவ்வகையில் உள்ளன.

(4) சிலவேளைகளில் ஒரு வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு மிகச்சரியானதாக இருந்தாலும், அது அந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நியாயப்படுத்துவதில்லை. வார்த்தைகள் குறியீடுகளையும் பண்புக் கூறுகளையும் கொண்டுள்ளன. ஒரு வார்த்தையின் குறியீடு என்பது அதன் அகராதி விளக்கமாக உள்ளது. ஒரு வார்த்தையின் பண்புக்கூறுகள் என்பவை, அர்த்தங்களாக அல்லது நிழலீடுகளாக அல்லது அர்த்தத்தின் குரலொலி மாற்றங்களாக உள்ளன, இவை அவ்வார்த்தையின் பிரபலமான பயன்பாட்டுடன் தொடர்புடையன. “தாய்” மற்றும் “இல்லம்” என்பவை அகராதி விளக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன; அத்துடன் கூடுதலாக அவைகள் மிகப்பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அனுகூலமான குறியீடுகளாக உள்ளன. கூடுதலான இந்தக் குறியீடுகள், இவ்வார்த்தைகளைக் கேள்விப்படும் மக்களுக்கு இதமான, பாதுகாப்பான உணர்வைத் தருகின்றன. அதுபோன்றே, எபிரேய மற்றும் கிரேக்க வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் அதிகமான குறியீடு தரமுடியும்; அதாவது, வார்த்தைகளுடன் இணைந்துள்ள அர்த்தங்கள் அவற்றின் அகராதி விளக்கங்களுக்கு அப்பாலும் செல்லலாம்.

இந்தக் காரணங்களில் ஒன்றிற்காக, ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையைப் படித்தல் அவசியமானதாக இருந்தால், அதைப் பற்றி நாம் எவ்வாறு செயல்பட முடியும்?

வார்த்தை பற்றிய படிப்பின் முதல் விதி:

“பயன்பாடு அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கிறது”

ஒரு வார்த்தையைப் பற்றிய படிப்பின் முதன்மை விதியானது பின்வருமாறு: *பயன்பாடு அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கிறது.* இணைமொழி வேதாகமம் மற்றும்/அல்லது வாக்கிய உறுப்பிலக்கண சொற்களஞ்சியம் அல்லது ஒத்தவாக்கிய அட்டவணை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதல் மூலம், கேள்வியில் உள்ள கிரேக்க அல்லது எபிரேய வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நாம் கண்டறிய முடியும்,⁴ மற்றும் பின்பு, அவ்வார்த்தையின் அர்த்தத்தை ஒரு சொற்களஞ்சியத்தில் அல்லது வார்த்தை பற்றிய படிப்பின் புத்தகத்தில் காணலாம். இருந்தபோதிலும், ஒரு வார்த்தைக்கு சொற்களஞ்சியத்தில் தரப்பட்டுள்ள விளக்கம் அல்ல ஆனால் அவ்வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பப் பொருளே அதன் அர்த்தத்தை தீர்மானிக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

இதன் விளைவாக, ஒரு கிரேக்க அல்லது எபிரேய வார்த்தையைப் பற்றிப் படிப்பதில், அது வேதாகமத்தில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டறிதலே நமது பணிப்பொறுப்பாக உள்ளது. *சிலவேளைகளில் வேதவசனப் பகுதியே ஒரு வார்த்தையை விளக்கப் படுத்துவதில் நமக்கு உதவக்கூடும்.* உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 24:2ல் உள்ள “ஊழியக்காரன்” என்ற வார்த்தை அதைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் உள்வாக்கியத்தினால் விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது, இது எபிரேயர் 5:14ல் உள்ள “பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே” என்ற வார்த்தையைப் போலவே உள்ளது. *வார்த்தைகள் இணைவுக் கருத்தியத்தினாலும் விளக்கப்படலாம்.* லூக்கா 6:27, 28ல் “உங்கள் சத்துருக்களை” என்பது “உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு,” “உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை” மற்றும் “உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காக” என்பவற்றிற்கு இணைவியமாக உள்ளது. இத்துடன் கூடுதலாக ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தமானது, அவ்வார்த்தைக்குப் பொருத்தமான சொற்றொடர் அல்லது உள்வாக்கியத்தினால்

சட்டிக்காண்பிக்கப்படலாம். ரோமர் 4:11ல், “விருத்தசேதனமாகிய அடையாளத்தை” என்பது “விருத்தசேதனமில்லாத காலத்தில் அவன் விசுவாசத்தினாலே அடைந்த நீதிக்கு முத்திரையாக” என்ற சொற்றொடரினால் விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது. வார்த்தையானது வசனப்பகுதியில் விளக்கப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அந்த விளக்கம், வார்த்தையின் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கிறது.⁵

இருப்பினும் ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தத்திற்கான ஆதாரம் வழக்கமாக, பல ஆதாரமூலங்களில் இருந்து சேகரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கிரேக்க அல்லது எபிரேய வார்த்தை அது காணப்படுகிற எல்லா சந்தர்ப்பப் பொருள்களிலும் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை, ஒரு பகுப்பாய்வு ஒத்தவாக்கிய அட்டவணை அல்லது ஒரு கணணி மென்பொருள் காண்பிக்கும். அந்தப் பல்வேறு பயன்பாடுகளில் இருந்து, நாம் படிக்கும் வசனப்பகுதியில் அவ்வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நாம் அதிகம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடும்.

புதிய ஏற்பாட்டிற்கு, வார்த்தையின் அர்த்தம் பற்றிய ஆதாரங்கள் பின்வரும் வரிசை முறையில் விசாரிக்கப்பட வேண்டும்:

(1) அதே புத்தகத்தின் வேறு இடங்களில், எழுத்தாளரால் அவ்வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது?

(2) அதே எழுத்தாளர் எழுதிய பிற புத்தகங்களில் அவ்வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது? உதாரணமாக, ஒரு வார்த்தையைப் பவுல் தமது எழுத்துக்களில் பயன்படுத்தியிருக்கும் விதமானது ஒரு கருத்தமைவில், அவ்வார்த்தையை யாக்கோபு தமது நிருபத்தில் பயன்படுத்தி இருக்கும் விதத்தில் இருந்து வேறுபடலாம்.

(3) ஒரு வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மற்ற ஒத்த புத்தகங்களில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது? எடுத்துக்காட்டாக, சவிசேஷ நூல்கள் ஒன்றில் உள்ள ஒரு வசனப்பகுதியைப் பற்றிப் படிப்பதில், அவ்வார்த்தையானது மற்ற சவிசேஷ விபரங்களில் எழுத்தாளர்களால் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்று நாம் கேட்க வேண்டும்.

(4) புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதிகளில் அவ்வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது?

(5) செப்துவஜிந்த்⁶ வேதாகமத்தில் அவ்வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது? புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் (சொல்லப்போனால் முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும்) செப்துவஜிந்த் வேதாகமத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தனர், ஆகையால் அவர்கள் புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்துக்களில் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியதிலும் செப்துவஜிந்த் வேதாகமத்தின் செல்வாக்கு இருந்திருக்கும்.

(6) ஒத்த காலத்திய கிரேக்க (சிறப்பாக கொய்ன் கிரேக்க) எழுத்துக்களில் அவ்வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது?

(7) புதிய ஏற்பாட்டில் இவ்வார்த்தையின் அர்த்தத்துடன் தொடர்புடைய ஆதாரங்கள் ஏதாவது உள்ளதா?

ஒரு வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்வதன் மூலமாக நாம், ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கும் வசனப்பகுதியில் அதன் அர்த்தம் பற்றிய மதிப்புமிக்க முடிவுகளை நாம் அடையக்கூடும்.⁷ நாம் - சொற்களஞ்சியங்கள் மற்றும் வார்த்தை பற்றிய புத்தகங்களில் இருந்து மாத்திரம்

அல்ல - ஆனால் விளக்கவுரைகள் மற்றும் பத்திரிக்கைகளில் இருந்தும் உதவிபெற முடியும். இருப்பினும் மற்ற ஆதாரமூலங்களை நோக்கித் திரும்புவதற்கு முன்னர் நாம் நமது சொந்த ஆராய்வைச் செய்ய வேண்டும்.

வார்த்தை பற்றிய படிப்பின் மற்ற ஏழு கொள்கைகள்

நாம் படிக்கும் ஒரு வசனப்பகுதியில் உள்ள ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தத்தைக் கண்டறியும் நமது முயற்சிகளில், வேறு எந்த சட்டங்கள் அல்லது கொள்கைகள் நம்மை வழிநடத்த வேண்டும்?

1. ஒரு வார்த்தையின் “மறைவான அர்த்தத்தை” கண்ணோக்குவதற்கு மாறாக, அதன் தெளிவான அர்த்தம் - அதன் “எளிய அர்த்தம்” - நாட்பட்ட வேண்டும். ஸ்டீவ் லில்லியம் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

ஒரு வார்த்தையின் மீது நுண்ணோக்குமளவுக்கு நாம் எவ்வளவாகக் கவனம் குவிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் அதன் மறைவான அர்த்தங்களை, ஆழமான அர்த்தத்தை, வார்த்தையின் “உண்மையான” அர்த்தத்தை வெளிக்கொணர முடியும் என்ற தவறான கருத்து ஒன்று பொதுவாக உள்ளது. வார்த்தையின் அர்த்தமானது, தூரத்தில் உள்ள சில வேதவசனப்பகுதியில் அதன் அர்த்தத்தின் விபரமான ஆய்வினால் கண்டறியப்படுவது போன்றே, அதன் தற்போதய சந்தர்ப்பப் பொருளில் அதன் பயன்பாட்டின் மூலம் கண்டறியப்படச் சாத்தியம் உள்ளது. அதன் தனிச்சிறப்பு அதற்குள் இருப்பதில்லை ஆனால் மற்ற வார்த்தைகளுடன் அது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதில் உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நாம் மிகவும் நெருக்கமாக மற்றும் மிகவும் நெடுகக் கண்ணோக்கினால், அந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தை மாத்திரமல்ல, அவ்வசனத்தின், அந்தப் பத்தியின் மற்றும் அந்த அதிகாரத்தின் அர்த்தத்தையே தவறவிட்டு விடுவோம்.⁸

2. ஒரு வார்த்தையின் சொல்லிலக்கணமோ அல்லது அதன் பாகங்கள் பற்றிய பகுப்பாய்வோ அவ்வார்த்தையின் அர்த்தத்தைக் கண்டறிய அவசியமாக உதவி செய்யாது.⁹ பல ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தைகள் ஆர்வத்திற்குரிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் அந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில் அந்த வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாக இருப்பதில்லை. ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தைகள் பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் அந்த பாகங்கள், முழு வார்த்தையின் அர்த்தத்திற்குச் சிறிதளவே பங்களித்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, “புரிந்துகொள்ளுதல்” என்ற வார்த்தை இரு சிறிய வார்த்தைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது: “புரிந்து” மற்றும் “கொள்ளுதல்.” இருப்பினும் இவ்வார்த்தையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இதை இருபாகங்களாகப் பிரித்து பின்பு அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பகுத்து ஆராய்தல் உதவிநிறைந்ததாக இருக்கும் என்ற அந்த வகையில் அவ்வார்த்தை உள்ள ஒரு ஆங்கில/தமிழ் வசனப்பகுதிக்கு விளக்கம் அளிக்க எவ்வாறென்றும் முயற்சி செய்வதில்லை. “புரிந்துகொள்ளுதல்” என்ற வார்த்தையின் வரலாறு எதுவாக இருந்தாலும், அதன் தற்கால அர்த்தமானது, “புரிந்து” மற்றும் “கொள்ளுதல்” என்ற இரு வார்த்தைகளுக்குச் சிறிதளவே பங்களிக்கின்றன அல்லது பங்களிப்பு எதையும் செய்வதில்லை.

அதேபோன்று, எபிரேய அல்லது கிரேக்க மொழியில் ஒரு வார்த்தையின் அல்லது அவ்வார்த்தையை ஏற்படுத்தும் சிறு வார்த்தைகளின் வரலாறு, ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பப்பொருளில் அதன் அர்த்தத்திற்குச் சிறிதளவே பங்களிக்கின்றன. உதாரணமாக, சபை என்பதற்கான - *ekklesia* - என்ற கிரேக்க வார்த்தையை நாம் “வெளியே அழைக்கப்பட்ட” என்று அடிக்கடி விளக்கப்படுத்தி இருக்கிறோம், ஏனெனில் இது “அழைக்கப்பட்ட” என்று அர்த்தப்படும் (*kaleo* என்ற) கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்தும் “வெளியே” என்று அர்த்தப்படும் (*ek* என்ற) கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்தும் தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அர்த்தங்கள் மிகச்சரியானவைகளாக இருப்பினும், “வெளியே அழைக்கப்பட்ட” என்பது உண்மையிலேயே இவ்வார்த்தையின் விளக்கமாக உள்ளது என்று நினைக்கப் படவேண்டும் என்பது சந்தேகம் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. “உவமை” (*parabole*) என்ற வார்த்தையின் இருபாகங்களான, “அருகாக” என்று அர்த்தப்படும் *para* என்ற வார்த்தையும் “எறிய” அர்த்தப்படும் *ballo* என்ற வார்த்தையும் இணைந்து இவ்வார்த்தையை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், “உவமை” என்ற வார்த்தை “அருகாக எறியல்” என்று அர்த்தம் கொண்டது என்று நாம் விளக்கப்படுத்துவதில்லை. மாறாக *ekklesia* என்பது “கூடுகை” அல்லது “சபைக்குழுமம்” என்றே அனேகமாக விளக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்; அதுவே முதல் நூற்றாண்டில் அதன் அர்த்தமாக இருந்தது.

3. புதிய ஏற்பாட்டில், முதல் நூற்றாண்டில் கொய்ஸ் கிரேக்க மொழியில் ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தம் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாக உள்ளது. கொய்ஸ் கிரேக்க மொழி என்பது சாதாரண மக்களின் மொழியாக இருந்தது மற்றும் அதுவே புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட மொழியாகவும் உள்ளது. ஆங்கில/தமிழ் மொழி காலத்தினூடே மாற்றப்பட்டுள்ளது போன்றே,¹⁰ கிரேக்க மொழியும் மாற்றப்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக, இலக்கிய கிரேக்க மொழியில் அல்லது நவீன கிரேக்க மொழியில் ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தம், ஆர்வத்திற்கு உரியதாக இருக்கையில், அது புதிய ஏற்பாட்டில் அவ்வார்த்தையின் அர்த்தத்திற்குச் சிறிதளவே வெளிச்சம் வீசுவதாக அல்லது வெளிச்சமே வீசாததாக உள்ளது. உதாரணமாக, *psallo*¹¹ என்ற வார்த்தை, செப்துவஜிந்த வேதாகமம் போன்ற தொடக்ககாலக் கிரேக்க ஆதாரமூலங்களில் “ஒரு இசைக் கருவியை இசைத்தல்” என்ற அர்த்தம் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில், இது அந்த அர்த்தத்தை இழந்து “பாட” என்று மாத்திரம் அர்த்தப்பட்டது.

4. வேதாகமத்தில் உள்ள வார்த்தைகள் ஒரு விசேஷித்த “சமுதாயக் கருத்துணர்வை” கொண்டிருக்கலாம். அதாவது, ஒரு வார்த்தை ஒரு சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட போது, அது ஒரு விசேஷித்த அர்த்தத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். சங்கங்கள், இனக்குழுக்கள் மற்றும் சபை உறுப்பினர்கள்கூட, தாங்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஆனால் வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு அந்நியமாகத் தோன்றும் வகையில் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். புதிய ஏற்பாட்டில் “மூப்பர்” என்ற வார்த்தை சிலவேளைகளில் ஒரு “விசேஷித்த கருத்துணர்வை” கொண்டுள்ளது, இதே போல “அப்போஸ்தலர்” மற்றும் “உதவிக்காரர்” என்ற வார்த்தைகளும் இதைக் கொண்டுள்ளன. *Agape* “அன்பு” என்ற வார்த்தையுடன் அதற்கு முன்பு இணைவுகொண்டிராத உயர்த்தப்பட்ட ஒரு கருத்துணர்வைக் கிறிஸ்தவர்கள் கொடுத்தனர்.¹² எனவே மற்ற கொய்ஸ்

கிரேக்க எழுத்துக்கள் அல்லது இலக்கியரீதியான கிரேக்க ஆதாரமூலங்களில் இவற்றின் பயன்பாட்டைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் முக்கியமானதாக உள்ளது.

5. ஒரு வார்த்தை பல அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதால், விளக்கம் அளிக்கப்படும் குறிப்பிட்ட வசனப் பகுதியில் அவ்வார்த்தையின் அர்த்தம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். சில வார்த்தைகள் பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, “pad” என்ற வார்த்தை, ஒரு ஹெலிகாப்டர் இறங்குமிடம், நாயின் பாதத்தினுடைய அடிப்பகுதி, யாரோ ஒருவர் வாழ்கிற இடம் அல்லது குறிப்புகள் எழுதவதற்காகத் தாள்கள் ஒன்றிணைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு தொகுப்பு என்ற அர்த்தங்கள் உட்படப் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அர்த்தம் என்பது அதன் சந்தர்ப்பப் பொருளைச் சார்ந்திருக்கும். இது வேதாகம மொழிகளுக்கும் உண்மையானதாக உள்ளது. ஒரே வார்த்தை, மாறுபட்ட சந்தர்ப்பப் பொருள்களில் மாறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். வாசிக்கப்படும் வேதவசனப் பகுதிக்கு எந்த வார்த்தை ஏற்படையதாக உள்ளது என்பதை நாமே முடிவு செய்ய வேண்டும்.

6. பொதுவாக, ஒரு வார்த்தையானது ஒரு சந்தர்ப்பப் பொருளில் ஒரே ஒரு அர்த்தம் கொண்டதாகவே இருக்கும்; இரட்டை அர்த்தத்தைப் பயன்படுத்துதல் என்பது வேதாகமத்தில் அரிதாக உள்ளது.¹³ ஆகையால் நாம், ஒரு வார்த்தையைப் பற்றிப் படிக்கிறபோது, மற்றும் அது பல அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது என்று கண்டறிகிறபோது, நாம் படிக்கும் வசனப்பகுதிக்கு எது நடைமுறைக்கு உரியது என்று நாம் தேர்ந்துகொண்டாக வேண்டும்.¹⁴

7. கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்ட ஆங்கில வார்த்தைகள், கிரேக்க வார்த்தைகளின் அர்த்தங்கள் மீது வெளிச்சம் சிந்த வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. Idios (“ஒருவருக்கு சொந்தமான”) என்ற வார்த்தை ஒரு உதாரணத்தை அளிக்கிறது. அவ்வார்த்தையில் இருந்தே “idiot”¹⁵ என்ற ஆங்கில வார்த்தை தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் “idiot” என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் அர்த்தமானது, கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள idios என்ற வார்த்தையைப் புரிந்துகொள்வதில் நமக்கு உதவுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தீத்து 1:12ல் பவுல் “அவர்களிலொருவனாகிய அவர்கள் தீர்க்கதரிசியானவனே” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) என்பதைக் குறிப்பிட idios என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியபோது, கிரேத்தாத தீவார் “idiots” [“முட்டாள்கள்”] என்று அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை. எல்லாவற்றிலும் சுயநலமாக இருந்து, தமது சொந்த விஷயங்களில் மாத்திரம் ஆர்வமாக இருப்பவர், இவ்வார்த்தையின் சில கருத்தமைவில் “முட்டாளாக” இருக்கிறார் என்று ஒருவர் கருத்து ஏற்படுத்த முடியும்; ஆனால் “idiot” என்பது idios என்ற வார்த்தையை உண்மையிலேயே விளக்கப்படுத்துவதில்லை.

வார்த்தை படிப்புகளின் உதாரணங்கள்

வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளித்தலில், வார்த்தை பற்றிய படிப்புகள் எப்போது மற்றும் எவ்வாறு உதவிநிறைந்தவையாக இருக்க முடியும் என்பதை விவரிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட சுருக்கமான மூன்று உதாரணங்கள் பின்வருமாறு:

பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து: தேவன் “மனஸ்தாபப்பட்டார்” (ஆதியாகமம் 6:6; KJV) [“repented”] என்று வேதாகமம் கூறுகிற உண்மையினால் நாம் திகைப்படைகிறோம். தேவன் எவ்வாறு “மனஸ்தாபப்பட” முடியும்? மக்கள் மனஸ்தாபப்படும்போது (மனந்திரும்பும்போது), அவர்கள் தவறான சிலவிஷயங்களைச் செய்திருப்பதன் காரணமாக அவ்வாறு மனஸ்தாபப்படுகின்றனர்; நாம் நமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறோம். இருப்பினும் தேவன் முற்றிலும் பரிசுத்தமானவராக இருக்கிறார் மற்றும் அவர் ஒருக்காலும் பாவம் செய்வதில்லை. பின்பு ஏன் அவர் மனஸ்தாபப்பட வேண்டும்?

வழக்கமாக நாம் ஆதியாகமம் 6:6ல் உள்ள “மனஸ்தாபப்பட்டார்” வார்த்தையானது, தேவன் பாவம் செய்திருந்தார் என்று அல்ல, ஆனால் தேவன் மனம்வருந்தினார் என்றே அர்த்தப்படுகிறது என்று கூறுவதன் மூலம் இதற்குப் பதில் அளிக்கிறோம். அந்த பதில் சரியானதாகவே உள்ளது. இருப்பினும், தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டார் என்று கூறும் இடத்தில் “மனந்திரும்புதல்” என்பதற்கு nacham என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனித்தல் உதவிறைந்ததாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, யூதாவின் மக்கள் மனந்திரும்பும்படி கூறும் எசேக்கியேல் 18:30ல் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையில் இருந்து இது (ஆதியாகமம் 6:6ல் தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டார் என்று கூறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை) வேறுபட்டுள்ளது. வேறுபட்ட வார்த்தை ஒன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையானது nacham என்பது, நாம் இவ்வார்த்தையை வழக்கமாக விளக்குகிறபடி, “மனந்திரும்புதல்” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை என்ற உண்மையை உறுதிப்படுத்த நமக்கு உதவுகிறது. (ஆங்கில வேதாகமத்தில் ஆதியாகமம் 6:6 மற்றும் எசேக்கியேல் 18:30 ஆகிய வசனப்பகுதிகளில் “repent” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது; ஆனால் தமிழ் வேதாகமத்தில் ஆதியாகமம் 6:6ல் “மனஸ்தாபப்பட்டார்” என்ற வார்த்தையும் எசேக்கியேல் 18:30ல் “மனந்திரும்புங்கள்” என்ற வார்த்தையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, எனவே இந்தப் பத்தியில் உள்ள கருத்து தமிழ் வேதாகமத்திற்குப் பொருந்துவதில்லை - மொழிபெயர்ப்பாளர்.)

புதிய ஏற்பாட்டில் நாம், சிறப்புக் கவனம் தேவைப்படுகிற வேறு வார்த்தைகளை எதிர்கொள்கிறோம். இங்கு இரு உதாரணங்கள் தரப்படுகின்றன:

(1) “சவிசேஷம்” என்ற வார்த்தை “நற்செய்தி” என்று அர்த்தப்படுகிறது. 1 கொரிந்தியர் 15:1-9ல் பவுல், “சவிசேஷம்” என்பது கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் தரிசனங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது என்ற வகையில் எடுத்துரைத்தார். ஆகவே “சவிசேஷம்” என்பது கிறிஸ்துவைப் பற்றிய “நற்செய்தியின்” அறிவிப்பு என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுகிறது என்று நாம் விளக்கப்படுத்த முடியுமா? இவ்வார்த்தை எப்போதும், கிறிஸ்துவின் “மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் தரிசனங்கள்” ஆகியவற்றைப் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறதா? சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய இரு வசனப்பகுதிகள் உள்ளன (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:8; 1 பேதுரு 4:17; மேலும் காண்க கலாத்தியர் 1:8, 9). இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய சத்தியத்திற்கு ஒரு நபர் எப்படி கீழ்ப்படிய முடியும்? அது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது! குறைந்தபட்சம் சில சந்தர்ப்பப் பொருள்களிலாவது, “சவிசேஷம்”

என்ற வார்த்தை, “சுவிசேஷத்தின் உண்மைகள்” என்பதைக் காட்டிலும் விரிவான அர்த்தம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. இது கீழ்ப்படியப்படக் கூடிய சில விஷயங்களை உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும். “சுவிசேஷம்” என்பது மக்கள் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகள் சிலவற்றை உள்ளடக்கிய நுட்பச் சொற்றொடர் ஆயிற்று என்பதே அடையப்பட வேண்டிய முடிவாக உள்ளது.

(2) 1 கொரிந்தியர் 14:34ல் “பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *sigdo* என்ற கிரேக்க வினைச்சொல்லின் அர்த்தம் பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமாக. பெண்கள் “பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்” என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன? இவ்வசனப் பகுதியில் உள்ள “பேசாமலிருத்தல்” என்பது “சார்பளவில் அமைதி” என்பதற்கு மாறாக “முற்றிலுமான அமைதி” என்று அர்த்தப்படுகிறது என்று சிலர் உறுதிப்படுத்தி இருக்கின்றனர். விஷயம் அவ்வாறு இருந்தால், அந்த உண்மை ஒரு பிரச்சனையை முன் வைக்கிறது: ஒரு பெண் முற்றிலும் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்றால், ஆராதனையில் அவர் பாடக்கூட முடியாதா? அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க, 28 மற்றும் 30 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். இவ்விரு வசனங்களிலும், குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் மற்றவர் “பேசாமல் இருக்கும்படி” கூறப்பட்டுள்ளனர்; அவர்கள் சபைகூடுகையில் பேசாது இருக்க வேண்டும். வசனங்கள் 28 மற்றும் 30 ஆகியவற்றில் “பேசாமலிருத்தல்” என்பதற்கு அர்த்தம் அதுவாக இருக்கும் என்றால், 34ம் வசனத்திலும் அர்த்தம் அதுவாகவே இருக்க வேண்டும். ஆகையால், 34ம் வசனம், ஆராதனையில் பெண்கள் பாடுதலில் பங்கேற்றலில் இருந்து அவர்களைத் தடைசெய்வதான “முற்றிலுமான அமைதி” என்பது பற்றி ஒன்றும் கூறுவதில்லை;¹⁶ மாறாக இது சபைகூடுகையில் அவள் பேசாமல் இருக்க வேண்டும் என்றே குறிப்பிடுகிறது.

ஒரு எச்சரிக்கை வார்த்தை அவசியமாக உள்ளது: வார்த்தை பற்றிய படிப்புகள் அதிகமாகச் செய்யப்பட்டுவிடக்கூடும். ஒரு வசனப்பகுதியின் அர்த்தமானது, அவ்வசனப் பகுதியில் உள்ள தனித்தனி வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தினால் முற்றிலுமாகவோ அல்லது முதன்மையாகவோ தீர்மானிக்கப் படுவதில்லை, ஆனால் அது வார்த்தைகள் ஒன்று மற்றொன்றுடன் கொண்டுள்ள உறவின் படியே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், வார்த்தைகளை விளக்கப்படுத்துதல் அல்ல ஆனால் வசனப் பகுதியை முழுவதுமாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்பதே, விளக்கவுரையாளர்கள் என்ற வகையில் நம்முடைய இலக்காக உள்ளது. ஆகையால், வார்த்தை பற்றிய படிப்புகள், வசனப்பகுதியைப் பற்றிய விளக்கத்தை மேலாதிக்கம் செய்யக்கூடாது, ஆனால் அது வசனப்பகுதியின் அர்த்தத்தைத் தெளிவாக்க அவசியமானது என்ற வகையில் மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹உதாரணத்திற்கு, NASB வேதாகமம், கொலோசெயர் 4:6அ வசனப்பகுதியை, “Let your speech always be with grace, as though seasoned with salt” என்று மொழிபெயர்க்கிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர் “as though” என்ற வார்த்தையை தேவையற்ற வகையில் - பெரும்பான்மையான வாசகர்கள் “seasoned with salt” என்ற பேச்சுருவகத்தைப்

புரிந்துகொள்ள இயலாது என்ற வகையில் கூட்டியுள்ளார். ²இவ்வசனப்பகுதி மாற்குவினால் எழுதப்பட்ட மூல கவிசேஷத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவளிக்கும் விவாதங்களும் உள்ளன. இதற்கான சாட்சியமானது William L. Lane, *The Gospel According to Mark*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1974), 601-5 என்ற புத்தகத்தில் கலந்துரையாடப் பட்டுள்ளது. ³இவ்விர உதாரணங்களிலும் அடையப்பட்ட முடிவுகள் சரியானவையாக உள்ளன: ஒருவர் விசுவாசித்து, மனநிற்கும்பி, இயேசு கிறிஸ்துவைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கையிட்ட பின்பு, அவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்போதுதான், அவர் இரட்சிக்கப்படுகிறார்; மற்றும் லூக்கா தேவ ஏவுதலினாலேயே அதை எழுதினார். இருந்தபோதிலும், சரியான முடிவுகள் அடையப்பட்டிருப்பினும், இந்த உதாரணங்கள் தவறான விவாதங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. சத்தியத்தை நிலைநிறுத்த மோசமான விவாதங்கள் தேவைப்படுவதில்லை. ⁴இந்தப் புத்தகத்தின் பின்பகுதியில் உள்ள “விளக்கம் அளித்தலில் உதவக்கூடிய தகவல்களின் ஆதாரமூலங்கள்” என்ற பாடத்தில் வேதபடிப்பின் கருவிகள் குறித்த தகவல்களைக் காணவும். ⁵இந்தக் பத்தியில் தரப்பட்டுள்ள உதாரணங்கள் Robert H. Stein னின் *Playing by the Rules: A Basic Guide to Interpreting the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1994), 172. என்ற புத்தகத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ⁶செத்துவலிந்த வேதாகமம் என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிப் பதிப்பாகும், இது கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எபிரேய மொழியில் இருந்து கிரேக்க மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ⁷வேதாகமம் முழுவதிலும் ஒருமுறை அல்லது இருமுறை மாத்திரம் காணப்படும் வார்த்தைகளுக்கு நாம், மற்றவர்கள் எழுதியுள்ளது என்ன என்பதன் மீது மிகவும் சார்ந்திருத்தல் அவசியமாக இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு, கல்வியாளர்கள் ஒரு வார்த்தையின் சொல்லிலக்கணத்தை ஆய்வு செய்து அதே இனத்தைச் சேர்ந்த அதேபோன்ற அல்லது அதனுடன் நெருக்கமான தொடர்புடைய வார்த்தைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கின்றனர். ⁸Adapted from Steve Williams, class notes, New Testament Exegesis, Heritage Christian University, Spring, 1993. ⁹“சொல்லிலக்கணம்” என்பது வார்த்தைகளின் தரவழைப்பை - அவ்வார்த்தை எங்கிருந்து வந்தது, அதன் வரலாறு மற்றும் மேம்பாடு ஆகியவற்றை - குறிக்கிறது. ராபர்ட் ஸ்டெயின் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தல் மீதான சமீபகாலத்திய மற்ற எழுத்தாளர்களுடன் கருத்து ஒருமித்து, “வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளித்தலில் ஒரு வார்த்தையின் சொல்லிலக்கணம் சிறிய மதிப்பையே கொண்டுள்ளது” என்று கூறினார் (Steve, 173). ¹⁰காலத்திலூடே ஆங்கில/தமிழ் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தில் மாற்றங்கள் என்பவை வேதாகமத்தின் ஆங்கில/தமிழ் பதிப்புகளில் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1611ல் KJV மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது, “conversation” என்பது கிரேக்க வார்த்தையின் மிகச்சரியான மொழிபெயர்ப்பாக இருந்தது, அது இப்போது “வாழ்வின் நடை” என்ற சொல்விளக்கத்தினால் இன்னும் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்று தமிழ் வேதாகமத்தில் “Holy Spirit” என்ற ஆங்கில வார்த்தை தொடக்ககாலத்தில் “இஸ்பிரித்து சாந்து” என்று ஒலிபெயர்க்கப்பட்டது, ஆனால் இப்போது இது “பரிசுத்த ஆவியானவர்” என்று இன்னும் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (இதற்கு மாறாக, “God” என்ற ஆங்கில வார்த்தை தொடக்ககாலத் தமிழ் வேதாகமத்தில் “பராபரன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது, ஆனால் இப்போது நாம் பரவலாகப் பயன்படுத்தும் தமிழ் வேதாகமத்தில் இது “தேவன்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது, இது நமது கர்த்தரின் நாமத்திற்குச் சற்றே கனவீனத்தை ஏற்படுத்தும் வார்த்தையாகவே உள்ளது -

மொழிபெயர்ப்பாளர்.)

¹¹Psallo என்ற வினைச்சொல்லின் எச்சவினை, எபேசியர் 5:19ல் “making melody” (“பாடிக்கீர்த்தனம்பண்ணி”) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ¹²David L. Roper, *Getting Serious About Love* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 1992), 22-23. ¹³இந்தக்கொள்கை, மே 1993ல் ஹார்டிங் பல்கலைக் கழக மார்க்கப் பள்ளியின் பட்டமளிப்பு நிகழ்வில் “புதிய ஏற்பாட்டு விளக்க ஆய்வு” என்பதன் மீதான வகுப்பு ஒன்றில் ஆல்வென் பிளாக் அவர்களால் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு வார்த்தை, சாத்தியமான வகையில் இரு அர்த்தம் கொண்டிருத்தலுக்கு, யோவான் 3:3, 7ல் பயன்படுத்தப்பட்ட *another* என்ற வார்த்தை ஒரு உதாரணமாக உள்ளது, அவ்விடத்தில் இவ்வார்த்தை, பதிப்பைச் சார்ந்துள்ள வகையில், “மறுபடியும்” அல்லது “மேலிருந்து” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனப்பகுதி, “மறுபடியும் பிறத்தல்” என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறதா? அல்லது “மேலிருந்து பிறத்தல்” என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறதா? இவ்விரண்டில் எதையும் அது அர்த்தப்படுத்த முடியும்; உண்மையில் இவ்வார்த்தையில் இவ்விரண்டு அர்த்தங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கச் சாத்தியமுள்ளது. ஒரு நபர் “மறுபடியும் பிறந்தவராக” மற்றும் “மேலிருந்து பிறந்தவராக” இருக்க வேண்டும். ¹⁴தனியொரு சந்தர்ப்பப் பொருளில், ஒரு வார்த்தையானது பொதுவான ஒரே ஒரு அர்த்தத்தையே கொண்டிருக்கும் என்பதால், பெருக்க வேதாகமம் [Amplified Bible] என்பது தவறாக வழிநடத்துவதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் இது ஒரு வார்த்தையின் பயன்பாடு ஒவ்வொன்றிலும், அது கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு அர்த்தத்தையும் தருவதாக உள்ளது. இதன் விளைவாக வேதாகம மாணவர், Amplified Bible என்ற வேதாகமத்தை ஜாக்கிரதையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ¹⁵*American Heritage Dictionary*, 4th ed. (2001), s.v. “idiot.” ¹⁶மேலும் நடபடிகள் 21:40ஐயும் காணவும், இது *sigao* என்ற வார்த்தையின் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி, “மிகுந்த அமைதலுண்டாயிற்று” என்று கூறுகிறது, மற்றும் நடபடிகள் 22:2ம் வசனம், கூட்டத்தினர் “அதிக அமைதலாயிருந்தார்கள்” என்று கூறுகிறது. *Sigao* என்பது “முற்றிலுமான அமைதி” என்று அர்த்தப்படும் என்றால், கூட்டத்தினர் “அதிக அமைதலாயிருந்தார்கள்” என்பது எவ்வாறு?

வசனப்பகுதி - திறனாய்வு கேள்விகள்

நாம் வசனப்பகுதி - திறனாய்வுப் பிரச்சனைகளைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்கையில், பின்வரும் உண்மைகளைப் பற்றி நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்:

- (1) வேதாகமத்தின் மூல எழுத்துக்கள் (கையெழுத்துக்கள்) எதுவும் இன்றைய நாட்களில் இருப்பில் இல்லை.
- (2) எபிரெயப் பழைய ஏற்பாடும் கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாடும், மூலக்கையெழுத்துப் பிரதிகளின் முழுமையற்ற பிரதிகளில் இருந்தும் மற்ற மொழிகளின் அந்தப் பிரதிகளில் இருந்தும் தரவழைக்கப்பட்டன.
- (3) கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஒன்றில் இருந்து இன்னொன்று மாறுபடுகின்றன. (இந்த மாறுபாடுகள் “வசனரீதியான மாறுகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன.) இந்த மாறுபாடுகளைக் கையாள்வதில் கல்வியாளர்கள் சாட்சியத்தை நிறுத்துப் பார்க்கின்றனர் மற்றும், பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில், விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளும் வாசகம் பற்றிய முடிவுகளை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

இந்தச் செயல்முறை “வசனப்பகுதி திறனாய்வு” என்று அறியப் பட்டுள்ளது. மூல (எபிரெய அல்லது கிரேக்க) கையெழுத்துப் பிரதிகள் உண்மையில் கூறியது என்ன என்பது தொடர்பான கேள்விகள் “வசனப்பகுதி - திறனாய்வு கேள்விகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வசனப்பகுதி திறனாய்வு பற்றி அக்கறைப்படும் கேள்வி பின்வருமாறு: “வசனப்பகுதியின் மாறுபாடுகள் பற்றி முன்வைக்கப்படும் பல்வேறு சாத்தியக்கூறுகளில், எது மூலக்கையெழுத்துப் பிரதியில் மூல எழுத்தாளர் கூறியதற்கு மிகவும் நெருங்கி உள்ளது?”

- (4) நமது ஆங்கில/தமிழ் வேதாகமப் பதிப்புகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள எபிரெய வேதாகமம் மற்றும் கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாடு ஆகியவற்றில், விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளும் வாசிப்புகள் உள்ளடங்குகின்றன, ஆனால் அவற்றின் அடிக்குறிப்புகளில் மாற்று வாசிப்புகள் இடப்பட்டுள்ளன.
- (5) எபிரெய மற்றும் கிரேக்க வேதவசனப் பகுதிகளில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆங்கில/தமிழ் பதிப்புகளின் அடிக்குறிப்புகளில் மாற்று வாசிப்புகள் பற்றிய தகவல்கள் அடிக்கடி அடங்கியுள்ளன.

முழுமையுடன் ஒப்பிடுகையில், வசன மாறுபாடுகள் சார்பளவில் ஒருசிலவே உள்ளன மற்றும் இவையும் பொதுவாக அற்பமானவையாக உள்ளன. இவற்றில் எதுவும் வேதாகமத்தின் முதன்மையான உபதேசம் எதன்மீதும் செயல்விளைவு ஏற்படுத்துவதில்லை.¹

குறிப்பு

¹புதிய ஏற்பாட்டில் மாற்கு 16:9-20; யோவான் 8:1-11; நடபடிகள் 8:37 மற்றும் 1 யோவான் 5:7, 8 ஆகியவை, ஒருவேளை கேள்விகள் இருக்கக் கூடிய முதன்மை வேதவசனப்பகுதியாக இருக்கலாம்.